

[Aage Fogh.]

sag ganske væsentligt, og jeg vil i hvert fald, hvis der kommer forslag, lufte denne tanke.

Altså, vi anbefaler de to foreliggende lovforslag, og da det er vigtigt, at vi får dem igennem inden jul, ser jeg ikke noget formål i at lade dem gå i udvalg. Det andet høje ting har benyttet sig af lejligheden til en grundig undersøgelse af de foreliggende problemer. Jeg kunne nok have ønsket, at vi i folketinget havde haft noget mere tid, men af hensyn til administrationen synes jeg, det er nødvendigt, at lovene er færdige, inden vi rejser hjem på juleferie.

Niels Kr. Nielsen: De to lovforslag, som er til behandling, går ud på at ændre lånebeløbene i opadgående retning på grund af den stigning, der har fundet sted såvel i priserne ved køb af jord som i byggeomkostningerne og omkostningerne ved etablering. Alt dette er en naturlig konsekvens af den økonomiske politik, der er ført, deri også indbefattet skattepolitikken, hvorefter man i stedet for at lægge de offentlige byrder på jorden for derigennem at trykke jordprisen, lægger beskatningen over på dels de personlige skatter på arbejde, flid og sparsommelighed, dels på toldskatterne og de indirekte skatter, som så igen går ind i prisniveauet og pristallet og fordyrer produktion og omsætning, deri indbefattet også opførelse af nye hjem, både i by og på land.

Der er god grund til ved en lejlighed som denne at gøre en slags status over, hvad der er opnået ved denne lovgivning, hvorigennem man har haft til hensigt at række en hjælpende hånd til dem, der ikke har kunnet få jord og hjem på anden måde. Jeg har ved tidligere lejlighed i det høje ting gjort opmærksom på, at ifølge ejendomsskyldvurderingerne fra 1936 og til 1945 er antallet af landbrugsejendomme på over 1 ha i dette tidsrum gået tilbage fra 204 350 til 203 613, altså en tilbagegang på 737. Nu kan denne tilbagegang delvis skyldes krigen, fordi krig nu engang aldrig skaber gode forhold for de små hjem sammenlignet med de større; men hvordan er så udviklingen foregået siden krigen?

I „Statistiske Efterretninger“ af 4. december 1952 findes der en opgørelse over landbrugsejendommenes fordeling efter areal

og grundværdi i 1951, omfattende landbrugsejendomme med 0,55 ha og derover. Denne opgørelse viser, at for øernes vedkommende var antallet af landbrugsejendomme i 1946 75 978, medens det i 1951 kun har været 74 291, altså en tilbagegang i antal på 1 687. For Jyllands vedkommende er der i samme tidsrum sket en tilbagegang fra 132 169 til 131 544, altså en tilbagegang på 625. For hele landet er der en nedgang i landbrugsejendommenes antal fra 208 147 i 1946 til 205 835 i 1951, altså en nedgang på 2 312, og dette er sket på trods af den udstykningslovgivning, vi har, hvis bestræbelser går ud på med statens støtte at skabe nye hjem.

Tager man af den foreliggende opgørelse i „Statistiske Efterretninger“ antallet af landbrugsejendomme på indtil 10 ha, altså dem, man i det store og hele kan henregne til de egentlige husmandsbrug, viser det sig, at medens disse ejendomme i 1946 udgjorde 101 573, var der i 1951 kun 98 087, altså en nedgang i antallet på 3 486 husmandsbrug.

Ifølge det bilag, der foreligger til betænkningen fra landstingsudvalget, er antallet af ansøgere til husmandsbrug 531, medens antallet af nyoprettede brug kun er 200, hvoraf de, der har søgt på privat opkøbt jord, næsten alle har kunnet komme i betragtning; ansøgerne til statsjord er 408, medens der kun er oprettet 93 brug på statsjord. Jeg synes, dette er udtryk for, at der er nok af unge kvinder og mænd, som har lyst til og trang til at blive ved landbruget, når blot der er muligheder tilstede for, at de kan komme i gang; men erfaringerne viser, at de udstykningslove, vi har, ikke alene er i stand til at løse problemerne, de må følges op af en anden økonomisk politik.

Der er i denne forbindelse grund til at minde om den resolution, som de danske husmænd vedtog den 8. november 1902, altså i dette efterår for 50 år siden, hvori de i indledningen gør opmærksom på, at husmandsbrugets fremtid ikke i væsentlig grad kan bygges op ved hjælp af tilskud fra staten, men kun derpå, at husmændenes retsstilling fuldtud anerkendes gennem lovgivningen, hvorefter de går over til at anvise den retsstilling, som de mener de har krav på, med grundskyld, frihandel og ophævelse af skatter på arbejde og forbrug. Når jeg minder om denne programerklæring